

De koning die van niets wist

Er was eens een oude koning. Hij regeerde al meer dan vijftig jaar en hij begon daar zo langzamerhand erg moe van te worden. Het wordt tijd dat er een nieuwe koning komt, zei hij bij zichzelf. Omdat hij geen zonen of dochters had, plaatste hij een advertentie in de Staatscourant:

Koning gezocht
(M/V)
Voor een goed onderhouden
en prachtig gelegen
koninkrijk
goed salaris en
volledig gemeubileerde
dienstwoning

p.s. het liefst iemand uit het buitenland!

En omdat zijn ministers hem gezegd hadden, dat dat goed stond schreef hij er nog de kleine lettertjes bij:

p.s. het liefst iemand uit het buitenland!

Een paar dagen later stonden er wel twintig kandidaten te duwen en te dringen voor de paleisdeur.

De koning zelf stond op zijn balkon en keek over de balustrade naar al dat gedrang. Hij schudde zijn hoofd en zei tegen zijn eerste minister: 'Ze willen te graag, ze zijn uit op rijkdom en macht en hebben geen oog voor elkaar. Stuur ze weg'.

En de eerste minister stuurde alle kandidaten weg. Allemaal, op een na: een jongeman met wild zwarte krullen en een snorretje. Hij knikte beleefd naar de koning en zei iets onbegrijpelijk in een vreemde taal. De koning keek vragend naar zijn eerste minister die erg goed was in vreemde talen. 'Hij zegt dat hij zeker weet dat hij de beste kandidaat is van allemaal'. sprak de minister, 'omdat hij uit het buitenland komt. En of u zo snel mogelijk het paleis wilt laten ontruimen, want vanmiddag komen zijn spullen.'

Zo, zo dacht de koning, die jongeman weet wat hij wil. En hij heeft de kleine lettertjes gelezen. Dat zijn twee goeie eigenschappen voor een koning. Hij wordt mijn opvolger.

De volgende morgen om 8 uur precies beklom de nieuwe koning de troon. Maar het regeren viel hem lang niet mee. Hij kende zijn nieuwe koninkrijk helemaal niet. Hij wist niet wat voor mensen er woonden, wat voor werk ze deden, en wat voor eten ze lekker vonden. Hij snapte niet waarom alle winkels op zondag dicht waren. Dat was toch erg onhandig! Daar moest nodig verandering in komen. Maar het ergste was eigenlijk nog dat de koning aan niemand van het volk iets kon vragen, want hij sprak hun taal niet.

En de eerste minister, die zo goed was in vreemde talen, was samen met de oude koning met pensioen gegaan.

Het volk begon te mopperen dat hij een koning van niks was en de koning wilde daar net heel boos over worden toen hij een ander idee kreeg. Een veel beter idee. Hij stuurde een brief aan de eerste minister (want die begreep hem tenminste):

'Kom alsjeblieft terug en wordt weer eerste minister. En neem wat jongelui mee uit het volk. Ze mogen in het paleis wonen om aan mij te laten zien wat hun gewoonten zijn: wat ze leuk vinden, wat ze lekker vinden, wat ze belangrijk vinden in het leven... enz. Met koninklijke groeten, Zijne Majesteit de nieuwe Koning'

De eerste minister aarzelde niet lang. Hij vond met pensioen zijn eigenlijk maar saai en hij was blij dat hij weer wat om handen kreeg. Hij zocht drie slimme jongelui uit die de koning moesten leren dat kip, patat en appelmoes het lekkerste eten is dat er bestaat en dat bruinbrood heus gezonder is dan witbrood.

En dat de winkels op zondag gesloten zijn en de kerken open.

En dat dat te maken had met iets dat het volk heel belangrijk vond, namelijk met God.

En dat het echt beter was als de koning daar niets aan veranderde. En omdat de jongelui van heel veel dingen verstand hadden en altijd vriendelijke waren tegen de koning, luisterde hij heel goed naar hen en mochten ze na een paar jaar tweede, derde en vierde minister worden. Zo leefde die koning en zijn volk nog lang en gelukkig met elkaar.